

Begeleidingscommissie Aardbevingsdossier Gemeenteraad Groningen

Gesprek met enkele inwoners uit het betrokken gebied over eventuele hoorzitting

Datum: 6 februari 2020

Plaats: Dorpshuis Ten Post

Aan tafel:

- Begeleidingscommissie gemeenteraad: Herman Pieter Ubbens (CDA), Lieke Schoutens (GroenLinks), Peter Rebergen (ChristenUnie)
- Bewoners: Boudewijn 't Sas (Woltersum), Tygo Sparreboom (Woltersum), Jan Klerken (Ten Post), Rene Koorn (Ten Post), Huup Reuver (Ten Boer), Sandra Dirks (Ten Boer)
- Ambtelijk: Henry Vos (projectleider), Wolbert Meijer (raadsadviseur)

Aanleiding:

In december 2019 heeft de gemeenteraad van Groningen tijdens een spoeddebat gesproken over de vertraging in de versterkingsopgave Ten Boer e.o. Tijdens dit debat heeft de SP het voorstel gedaan om als raad naar Ten Boer te gaan om daar uit eerste hand te horen wat er leeft. In de begeleidingscommissie Aardbevingsdossier is hier verder over doorgesproken, met name over wat de geschikte vorm zou zijn. Afgesproken is om hierover eerst van gedachten te wisselen met enkele 'sleutelfiguren' uit de betrokken dorpen.

De vertegenwoordigers uit Woltersum delen een paper uit waarin zij hun standpunt uiteen zetten (zie bijlage). Ze hebben hierover vooraf contact gehad met enkele mededorpsbewoners. De boodschap is duidelijk: geen hoorzitting! Ze stellen inmiddels 'sufgepraat' te zijn; veel dorpsgenoten kunnen niet meer met droge ogen hierover spreken. Ze zijn van mening dat de gemeenteraad genoegzaam kan weten wat er speelt en leeft ('doe alsjeblieft dossieronderzoek'). De hoofdvraag is wat hen betreft: wat kan de gemeente doen om de afhandeling van dit dossier minder complex te maken? De oproep aan de politiek is om nu eerst maar eens aan de slag te gaan. Als er concrete voorstellen liggen, willen ze daar graag over meepraten. De ervaring ten aanzien van gesprekken met wethouders is dat ze daarna een hele tijd niks horen, en als ze dan op een gegeven moment navraag doen terugkrijgen: 'we gaan het eerst breder trekken'. In hun beleving is dit een dooddoener.

Vanuit Ten Boer wordt het probleem van de communicatie aangedragen. Als voorbeeld wordt de Fazantenhof genoemd. De mensen die langs de bouwweg wonen zijn niet geïnformeerd. Er wordt langzamerhand wel beter gecommuniceerd met mensen om wie het direct gaat, maar niet met omwonenden. Gevolg is dat mensen zelf gaan 'fantaseren', er komen ideeën die niet blijken te kloppen. Om geruchtvorming te voorkomen, moet je niet alleen met direct betrokkenen communiceren maar met het hele dorp.

Ten aanzien van de NCG wordt gesteld dat deze fout op fout stapelt in de communicatie, bijv. rond de HRA-methode. Terwijl uit overleggen met dorpsbewoners meer dan duidelijk was geworden dat er geen vertrouwen was m.b.t. deze methode en afgesproken was dat gezocht zou worden naar alternatieven, werd vervolgens in een breed verspreide nieuwsbrief doodleuk gewoon weer uitgegaan van de HRA-methode. Wat de rol van de gemeente betreft, in eerder stadium heeft deze

een brief over de HRA-methode heel terecht tegengehouden, maar wat volgens sommigen nu gebeurt is dat de gemeente zelf als medeverantwoordelijke de 'fuik' in wordt getrokken.

Vanuit Ten Post wordt als frustratie gedeeld dat er sprake is van drie sporen (schadeherstel, risicovolle elementen, versterking) die niet met elkaar mogen communiceren, onderling geen informatie mogen uitwisselen. Het dorp wil heel graag dat er zo pragmatisch mogelijk wordt gewerkt. Een hoorzitting is aardig, maar men wil liever vooruit (alternatief: 'voorzitting'). Stop met navelstaren ('we moeten meer luisteren' etc.), maar ga aan de slag. Zorg ervoor dat de dorpsvernieuwing niet stopt door vertraging in de versterking (sloop/nieuwbouw ligt stil op twee straten, daarom nu focus op dorpsvernieuwing). Genoemd wordt nog dat het spreken over batchnummers heel administratief overkomt en voor mensen ondoorzichtig is. Verder werkt het verkeerd dat huisnummers worden aangeschreven in plaats van huiseigenaren (net als de loterij doet). De raad wordt opgeroepen om vooral te sturen op het eenvoudiger/pragmatischer maken van de regelgeving. Ook is het van belang om werk met werk te maken. De dorpsstafel werkt hier goed: de gemeente komt topdown met ideeën, maar de bewoners kijken vooral praktisch hoe dingen in goede banen geleid kunnen worden, waar beleidskaders elkaar raken.

Wat het pragmatisch werken betreft, wordt van verschillende kanten gezegd dat vertraging door welstand, milieu, archeologie etc. voorkomen moet worden. De raad zou in dezen moeten zorgen voor een ambtelijke instructie. Gewezen werd nog op de RES (Regionale Energie Strategie), die roet in het eten zou kunnen gooien; er wordt gevreesd dat daardoor afspraken en plannen straks weer op losse schroeven komen te staan. In Ten Post is men veel bezig met duurzaamheid (zgn. 'koppelkansen' met versterking), mensen worden opgeroepen om te dromen over de toekomst – maar dan wil je wel weten wat de RES straks gaat doen. In Woltersum is men een beetje moe van het woord 'koppelkansen', het gaat nu eerst om versterking, zorg dat het dak niet naar beneden komt in plaats van nu al over zonnepanelen te praten. Nogmaals de oproep aan de raad om de procedures rond de omgevingsvergunningen eenvoudiger te maken. Ten aanzien van de RES zou er bij het rijk op aan moeten worden gedrongen een uitzondering te maken voor Groningen, omdat hier sprake is van een rampgebied. Vanuit Woltersum wordt de raad gevraagd een zgn. 'anterieurovereenkomst' af te dwingen, zoals in bijgevoegde brief is beschreven.

Er is veel boosheid over een overheid die de veiligheid van zijn burgers niet garandeert. En over het feit dat er talloze experts / bureaus profiteren van de NAM-gelden, omdat het zogenaamd zorgvuldig moet, terwijl de mensen die zorgvuldig behandeld moeten worden nog steeds aan de kant staan. Men heeft grote problemen met de overvloed aan regels en voorschriften. Het is van groot belang dat er aan het begin in één keer complete duidelijkheid is.

Een ander probleem dat wordt gesignaleerd is de samenwerking tussen gemeente en NCG. De gemeente is opdrachtgever maar gaat niet over de capaciteit en niet over het geld. Grote vraag is: waar gaat de gemeente dan wel over? De gemeente komt jaarlijks met een lokaal plan van aanpak met een zekere prioritering, maar die wordt dan nog wel gecheckt door de SodM (Staatstoezicht op de Mijnen) omdat veiligheid voorop staat. Het zou mooi zijn als de raad de focus legt op de interne organisatie van de NCG. Allerlei consultants zijn daar nu mee bezig waardoor het werk waar het om gaat vertraging oploopt.

Aan het eind van het gesprek wordt geconcludeerd dat een hoorzitting zoals vanuit de raad is geopperd door betrokkenen niet gewenst wordt of in ieder geval niet gezien wordt als iets wat verder helpt. De begeleidingscommissie roept betrokkenen wel op om straks te reageren op het Lokale Plan van Aanpak waarover de raad in maart moet besluiten. In principe is men daartoe bereid, maar het hangt wel af van de hoeveelheid tekst ('wij krijgen hier geen uren voor'). Afgesproken om

begin maart (in principe 4 maart a.s., 20.00 uur, dorpshuis Woltersum of vm. gemeentehuis Ten Boer) een gesprek hierover te organiseren tussen de woordvoerders van de raadsfracties en vertegenwoordigers uit de dorpen. Van belang om dan ook de andere dorpen hierbij te betrekken.